Algoritmuselmélet zárthelyi megoldások
2006. április 7.

1. Tetszőleges $n > 3$ esetén előfordulhat, például úgy, hogy az összes többi helyen törölt bejegyzés van és a keresett elem nincs a három tárolt között. Ekkor a keresés során a teljes táblát végig kell járnunk.

2. A beszúrásosnál végig kell csinálni az egészet, mert pl. rossz esetben az utolsó elem a legkisebb, így ez $O(n \log n)$, ha bináris kereséssel csináljuk a beszúrást.

   Összefésülésnél annyit lehet csak nyerni, hogy a legutolsó menetben megállhatunk az első k összehasonlítás után, de ez nagyságrendileg nem csökkent semmit az $O(n \log n)$ lépésen.

   Kupacnál meg kell építeni a kupacot, ez $O(n)$, majd kell k darab MINTÖR, ez $O(k \log n)$, összesen $O(n + k \log n)$.

3. (a) Igaz, ha például a bejárást az él egyik végpontjából, az élen át kezdjük.

   (b) Mint az (a)-nál.

   (c) Nem igaz, ellenpélda az $n > 3$ csúcsú teljes gráf. Ebben minden mélységi fa egy út, de van benne más fa is.

   (d) Nem igaz, ellenpélda ismét az $n > 3$ csúcsú teljes gráf. Ebben minden szélességi fa egy csillag, de van benne más fa is.

4. $O(n)$-ben az eredeti kupac nélkül is tudunk kupacot építeni a (-1)-szeresekből.

   $\Omega(n)$: ha menne gyorsabban is, akkor tudnánk N pozitív szám közül legnagyobbat találni lineárisnál gyorsbban, amiről tudjuk, hogy nem lehetséges. Ez a következőképpen menne: építsünk egy kupacot, melyben az N elemünk a levelekbe kerül, a belső csúcsokat pedig töltsük fel növekvő sorrendben negatív számokkal. Ez nulla összehasonlítással megvan, mert csak be kell írni a számokat a kupac csúcsaiba. Ezen kupac legnagyobb eleme a levelekben van, az N szám között. Ha az elemeknek a (-1)-szereseit vesszük és tudunk belőlük lineárisnál gyorsabban új kupacot csinálni, akkor az új kupacból nulla összehasonlítással megvan az új kupac legkisebb, azaz a régi legnagyobb eleme. Összesen lineárisnál kevesebb összehasonlítás volt, ami nem lehet.

5. *Algoritmus:*
   Készítsünk egy új gráfot, melynek csúcsai a benzinkutas falvak és két falu között akkor legyen él, ha kettejük távolsága legfeljebb 600 kilométer. Ekkor az él súlya legyen a kettejük közötti legrövidebb út hossza. Ez a gráf elkészíthető k darab Dijkstra algoritmussal, minden benzinkutas faluból indítva egyet-egyet, közben tárolhatjuk a legrövidebb utakat is.

   Ezt a gráfot átírjuk éllistás megadásra, majd legrövidebb utat keresünk A-ból B-be, ez még egy Dijkstra (itt is tároljuk magukat az utakat is). A legrövidebb útvonalat az eredeti gráfban össze tudjuk rakni úgy, hogy az új gráfban talált legrövidebb úton fekvő éleket „kifejtjük” az eredeti gráfból meghatározott legrövidebb utak segítségével.

   Ez jó lesz: Az új gráfban pontosan akkor van út két csúcs között, ha az eredeti gráfban az előírt feltétellel van útvonal a megfelelő két benzinkutas falu között. Így, ha megkeressük az új gráfban a legrövidebb utat A-ból B-be, akkor az éppen a legrövidebb kívánt útvonal lesz az eredetiben.

   Lépésszám: A k darab Dijkstra az eredeti gráfban $O(ke \log n)$, mert darabja $O(e \log n)$, ebbe az utak nyomonkövetése is belefér. Az új gráfot éllistásan megadni $O(k^2)$ lépés, az új gráfban futtatott Dijkstra pedig $O(k^2 \log k)$, mert az új gráfnak k csúcsa és maximum k^2 éle van. Mivel $k \leq n$ és az eredeti gráf összefüggő, ezért $k^2 \leq kn \leq ke$, vagyis az új gráfon végzett munka is belefér a kívánt $O(ke \log n)$-es időbe.

6. Dinamikus programozással dolgozunk, 1-től kezdve, növekvően, minden $1 \leq j \leq n$-re meghatározzuk az $l_1, l_2, \ldots, l_j$ szavak egy optimális tördelésének hibáját (ezt $T[j]$-vel jelöljük) és eközben magát a tördelést is tároljuk.

$$T[1] = (s - l_1)^2$$

később pedig a következő képlet alapján dolgozunk:

$$T[j] = min\{T[i-1] + (s - (l_i + l_{i+1} + \cdots + l_j + j - i))^2\}$$

ahol a minimumot azon $1 \leq i \leq j$ indexekre vesszük, melyekre $l_i + l_{i+1} + \cdots + l_j + j - i \leq s$. Amelyik i indexnél a mimimum felvétetik, azt megjegyezzük $T[j]$ mellett, ez mutatja majd, hogy az utolsó sortörés melyik szó előtt lesz az $l_1, l_2, \ldots, l_j$ szavak egy optimális tördelésében.

A módszer helyessége azon múlik, hogy az $l_1, l_2, \ldots, l_j$ szavak egy optimális tördelését úgy kaphatjuk, hogy néhány szót ($l_i, l_{i+1}, \ldots, l_j$-t) az utolsó sorba teszünk, a korábbiakat pedig optimálisan tördeljük. Ezen esetek közül kiválasztjuk a legkisebbet és megjegyezzük a törés helyét.

A végén $T[n]$ megadja az optimális tördelés hibáját, maga a tördelés pedig visszakereshető a törési pontokat jelző indexek segítségével.

Lépésszám: n darab $T[j]$-t kell kiszámolnunk, minden egyes $T[j]$ kiszámolása $O(n)$ lépésben megvan, mert maximum n érték közül keressük a legkisebbet és az egyes értékek $O(1)$-ben megvannak. ($l_i + l_{i+1} + \cdots + l_j + j - i$ kiszámolása, az egyenlőtlenség ellenőrzése, az utolsó sor hibájának kiszámolása $O(1)$-ben megvan, ha $l_{i+1} + l_{i+2} + \cdots + l_j + j - (i+1)$ már ismert.) Így ha visszafele haladunk az i értékkel j-től kezdve, akkor $O(n)$ időben megvannak azok az értékek, amikből minimumot kell keresnünk.)